

grodzeń z tytułu zatrudnienia w zakładach usługowych spółdzielni pracy podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, świadczeń z ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa oraz rent stanowi przeciętny miesięczny zarobek określony w formie ryczałtu.

2. Wysokość ryczałtów oraz odpowiadającą im wysokość składek na ubezpieczenia społeczne określa wykaz stanowiący załącznik do rozporządzenia.

3. W razie potrzeby przyjęcia dla celów określonych w ust. 1 zarobku z okresu krótszego niż miesiąc za zarobek dzienny uważa się 1/25 część ryczałtu.

§ 2. Stwierdzenie zatrudnienia w zakładzie usługowym oraz wysokości zryczałtowanych zarobków następuje na podstawie zaświadczenia spółdzielni prowadzącej zakład usługowy.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: A. Burski

Załącznik do rozporządzenia Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 28 czerwca 1960 r. (poz. 203).

TABELA RYCZAŁTÓW MIESIĘCZNYCH

Rodzaj zakładu usługowego	Na terenie gromad		W osiedlu lub w mieście o liczbie mieszkańców:											
	podstawa wymiaru	składka ubezpieczeniowa	do 5.000		ponad 5.000 do 10.000		ponad 10.000 do 25.000		ponad 25.000 do 75.000		ponad 75.000 do 200.000		ponad 200.000	
			zł	zł	zł	zł	zł	zł	zł	zł	zł	zł	zł	zł
Fotografowanie	900	139,50	1000	155	1100	170,50	1200	186	1300	201,50	1500	232,50	1500	232,50
Fryzjerstwo	900	139,50	1000	155	1100	170,50	1400	217	1500	232,50	1500	232,50	1500	232,50
Krawiectwo	800	124	900	139,50	1100	170,50	1400	217	1400	217	1500	232,50	1500	232,50
Szewstwo	700	108,50	800	124	900	139,50	1000	155	1100	170,50	1200	186	1400	217

204

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 23 czerwca 1960 r.

w sprawie przystąpienia szeregu państw do Konwencji o ruchu drogowym oraz w sprawie przystąpienia i ratyfikacji przez szereg państw Protokołu o znakach i sygnałach drogowych, podpisanych w Genewie dnia 19 września 1949 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 27 § 3 Konwencji o ruchu drogowym, podpisanej w Genewie dnia 19 września 1949 r. (Dz. U. z 1959 r. Nr 54, poz. 321), następujące kraje złożyły Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych swoje dokumenty przystąpienia do powyższej Konwencji:

Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich . . . , dnia 17 sierpnia 1959 r.

z następującym zastrzeżeniem do artykułu 33:

„Rząd Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich nie uważa się za związanego postanowieniami artykułu 33 Konwencji o ruchu drogowym, który przewiduje, że spory pomiędzy Umawiającymi się państwami dotyczące interpretacji lub stosowania niniejszej Konwencji mogą być na żądanie jednego z Państw zainteresowanych przekazane do decyzji Międzynarodowemu Trybunałowi Spra-

wiedliwości, i oświadcza, że zgoda wszystkich Państw w sporze jest wymagana w każdym poszczególnym przypadku dla poddania jakiegokolwiek sporu Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości do decyzji”.

Jordania dnia 14 stycznia 1960 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że w notyfikacjach otrzymanych dnia 5 marca, 13 maja, 23 listopada 1959 r. oraz dnia 8 lutego, 25 marca i 22 kwietnia 1960 r. Rząd Wielkiej Brytanii powiadomił o stosowaniu postanowień wymienionej Konwencji do następujących terytoriów, za których stosunki międzynarodowe jest on odpowiedzialny:

Jamajka

z następującymi zastrzeżeniami:

„W związku z artykułem 24 Konwencji Rząd Jamajki za-

strzeżę sobie prawo nieudzielania zezwolenia na prowadzenie pojazdu innego, niż pojazd wprowadzony tylko czasowo na Jamajkę, jeżeli pojazd ten jest używany do przewozu osób za opłatą albo do przewozu towarów i jeżeli od kierowcy tego rodzaju pojazdu byłoby wymagane, zgodnie z wewnętrznym ustawodawstwem Jamajki, aby posiadał specjalne zawodowe prawo jazdy”.

St. Lucia i Trinidad

z następującymi zastrzeżeniami:

- „a) W związku z artykułem 24 Konwencji Rządu St. Lucia i Trinidad zastrzegają sobie prawo nieudzielania zezwolenia na prowadzenie pojazdu innego, niż pojazd wprowadzony tylko czasowo do St. Lucia i Trinidad, jeżeli pojazd ten jest używany do przewozu osób za opłatą albo do przewozu towarów i jeżeli od kierowcy tego rodzaju pojazdu byłoby wymagane, zgodnie z wewnętrznym ustawodawstwem St. Lucia i Trinidad, aby posiadał specjalne zawodowe prawo jazdy.
- b) W związku z artykułem 26 Konwencji rowery w międzynarodowym ruchu dopuszczone na terytorium powinny z zapadnięciem zmierzchu i w ciągu nocy lub gdy wymagają tego warunki atmosferyczne posiadać na przodzie tylko światło białe, a z tyłu światło czerwone i czerwone szkiełko odbłaskowe, zgodnie z wewnętrznym ustawodawstwem St. Lucia i Trinidad.

Ponadto Rządy St. Lucia i Trinidad oświadczają, że zgodnie z postanowieniami artykułu 2 paragraf 1 wspomnianej Konwencji wyłącza Załączniki 1 i 2 ze stosowania Konwencji oraz zgodnie z postanowieniami Załącznika 6 rozdział IV (b) wspomnianej Konwencji nie zezwolą na używanie więcej niż jednej przyczepy za pojazdem ciągnącym, a żadnej przyczepy za pojazdem członowym i nie zezwolą na używanie pojazdów członowych do przewozu pasażerów za opłatą”.

Mauritius

z następującymi deklaracjami i zastrzeżeniami:

- „a) Zgodnie z postanowieniami artykułu 2 paragraf 1 Konwencji Rząd Mauritius wyłącza Załącznik 2 ze stosowania Konwencji.
- b) Zgodnie z postanowieniami Załącznika 6 rozdział IV (b) Rząd Mauritius nie zezwoli na używanie więcej niż jednej przyczepy za pojazdem ciągnącym, a żadnej przyczepy za pojazdem członowym i nie zezwoli na używanie pojazdów członowych do przewozu pasażerów za opłatą.
- c) Rząd Mauritius zastrzega sobie prawo niestosowania postanowień Załącznika 8 paragraf 1 wymienionej Konwencji, przewidującego, że najniższy wiek ustalony dla prowadzenia pojazdów samochodowych na warunkach wymienionych w artykule 24 Konwencji wynosi osiemnaście lat”.

Singapur

z następującym oświadczeniem:

„Zgodnie z postanowieniami artykułu 2 paragraf 1 Konwencji Rząd Singapuru wyłącza Załączniki 1 i 2 ze stosowania Konwencji”.

Malta

z następującym oświadczeniem:

„Zgodnie z postanowieniami artykułu 2 paragraf 1 Konwencji Rząd Malty wyłącza Załącznik 1 ze stosowania Konwencji”.

Zanzibar Federacja Rodezji i Niasy

z następującym zastrzeżeniem:

„Zgodnie z postanowieniami artykułu 2 paragraf 1 Konwencji Rząd Federacji Rodezji i Niasy wyłącza Załączniki 1 i 2 ze stosowania Konwencji”.

St. Vincent

z następującymi zastrzeżeniami i deklaracjami:

- „a) W związku z artykułem 24 Konwencji Rząd St. Vincent zastrzega sobie prawo nieudzielania zezwolenia na prowadzenie pojazdu innego, niż pojazd wprowadzony tylko czasowo do St. Vincent, jeżeli pojazd ten jest używany do przewozu osób za opłatą albo do przewozu towarów i jeżeli od kierowcy tego rodzaju pojazdu byłoby wymagane, zgodnie z wewnętrznym ustawodawstwem St. Vincent, aby posiadał specjalne zawodowe prawo jazdy.
- b) W związku z artykułem 26 Konwencji rowery w międzynarodowym ruchu dopuszczone na terytorium powinny z zapadnięciem zmierzchu i w ciągu nocy lub gdy wymagają tego warunki atmosferyczne posiadać na przodzie tylko światło białe, a z tyłu światło czerwone i czerwone szkiełko odbłaskowe, zgodnie z wewnętrznym ustawodawstwem St. Vincent.

Ponadto Rząd St. Vincent oświadcza, że:

„Zgodnie z postanowieniami artykułu 2 paragraf 1 wspomnianej Konwencji wyłącza Załączniki 1 i 2 ze stosowania Konwencji.

Zgodnie z postanowieniami Załącznika 6 rozdział IV (b) wspomnianej Konwencji nie zezwoli na używanie więcej niż jednej przyczepy za pojazdem ciągnącym, a żadnej przyczepy za pojazdem członowym i nie zezwoli na używanie pojazdów członowych do przewozu pasażerów za opłatą”.

Borneo Północne

z następującym zastrzeżeniem:

„W związku z artykułem 24 Konwencji Rząd Borneo Północnego zastrzega sobie prawo nieudzielania zezwolenia na prowadzenie pojazdu innego, niż pojazd wprowadzony tylko czasowo do Borneo Północnego, jeżeli pojazd ten jest używany do przewozu osób za opłatą albo do przewozu towarów i jeżeli od kierowcy tego rodzaju pojazdu byłoby wymagane, zgodnie z wewnętrznym ustawodawstwem Borneo Północnego, aby posiadał specjalne zawodowe prawo jazdy”.

Sierra Leone

z następującymi zastrzeżeniami i deklaracjami:

- „a) W związku z artykułem 24 Konwencji Rząd Sierra Leone zastrzega sobie prawo nieudzielania zezwolenia na prowadzenie pojazdu innego, niż pojazd wprowadzony tylko czasowo do Sierra Leone, jeżeli pojazd ten jest używany do przewozu osób za opłatą i jeżeli od kierowcy tego rodzaju pojazdu byłoby wymagane, zgodnie z wewnętrznym ustawodawstwem Sierra Leone, aby posiadał specjalne zawodowe prawo jazdy.
- b) W związku z artykułem 26 Konwencji rowery w międzynarodowym ruchu dopuszczone do Sierra Leone powinny z zapadnięciem zmierzchu i w ciągu nocy lub gdy wymagają tego warunki atmosferyczne posiadać na przodzie tylko światło białe, a z tyłu

światło czerwone, zgodnie z wewnętrznym ustawodawstwem terytorium”.

Ponadto Rząd Sierra Leone oświadcza że:

„Zgodnie z postanowieniami artykułu 2, paragraf 1 Konwencji wylacza Załączniki 1 i 2 ze stosowania Konwencji;

„Zgodnie z postanowieniami Załącznika 6 rozdział IV (b) Konwencji nie zezwoli na używanie więcej, niż jednej przyczepy za pojazdem ciągnącym, a żadnej przyczepy za pojazdem członowym i nie zezwoli na używanie pojazdów członowych do przewozu pasażerów za opłatą”.

Ponadto podaje się do wiadomości, że zgodnie z artykułem 56, paragrafy 2 i 3 Protokołu w sprawie znaków i sygnałów drogowych, podpisanego w Genewie dnia 19 września 1949 r., następujące państwa złożyły Sekretarzowi Generalnemu ONZ swoje dokumenty ratyfikacyjne względnie akcesyjne wymienionego Protokołu:

Dania	dnia 1 lipca	1959 r.
Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich	dnia 17 sierpnia	1959 r.

z następującym zastrzeżeniem do artykułu 62:

„Rząd Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich nie uważa się za związanego postanowieniami artykułu 62 Protokołu w sprawie znaków i sygnałów drogowych, który przewiduje, że spory pomiędzy Umawiającymi się państwami dotyczące interpretacji lub stosowania niniejszego Protokołu mogą być na żądanie jednego z Państw zainteresowanych przekazane do decyzji Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości i oświadcza, że zgoda wszystkich Państw w sporze jest wymagana w każdym poszczególnym przypadku dla poddania jakiegokolwiek sporu Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości do decyzji”.

Minister Spraw Zagranicznych: *A. Rapacki*

205

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 25 czerwca 1960 r.

w sprawie wypowiedzenia przez Francję Porozumienia dotyczącego tymczasowego stosowania projektów międzynarodowych Konwencji celnych w sprawie turystyki, w sprawie handlowych pojazdów drogowych i w sprawie międzynarodowego przewozu drogowego towarów, podpisanego w Genewie dnia 16 czerwca 1949 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. IV § 1 Porozumienia dotyczącego tymczasowego stosowania projektów międzynarodowych Konwencji celnych w sprawie turystyki, w sprawie handlowych pojazdów drogowych i w sprawie międzynarodowego przewozu drogowego towarów, podpisanego w Genewie dnia 16 czerwca 1949 r. (Dz. U.

z 1959 r. Nr 70, poz. 437), zostało notyfikowane Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 16 maja 1960 r. wypowiedzenie przez Francję powyższego Porozumienia.

Minister Spraw Zagranicznych: *A. Rapacki*

206

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 11 lipca 1960 r.

dotyczące ratyfikacji przez Belgię Konwencji celnej w sprawie pojemników, podpisanej wraz z Protokołem w Genewie dnia 18 maja 1956 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 12 Konwencji celnej w sprawie pojemników, podpisanej wraz z Protokołem w Genewie dnia 18 maja 1956 r. (Dz. U. z 1959 r. Nr 60, poz. 359), Belgia złożyła dnia 27 maja 1960 r. Sekre-

tarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych swój dokument ratyfikacyjny powyższej Konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: *A. Rapacki*

207

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 13 lipca 1960 r.

w sprawie przyjęcia przez Grecję Protokołu o zmianie Konwencji o zwalczaniu oblegu i handlu wydawnictwami pornograficznymi, zawartej w Genewie dnia 12 września 1923 r., podpisanego w Lake Success

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. IV lit. b) Protokołu o zmianie Konwencji o zwalczaniu oblegu i handlu wydawnictwami pornograficznymi, zawartej w Genewie dnia 12 września 1923 r., podpisanego w Lake Success

dnia 12 listopada 1947 r. (Dz. U. z 1951 r. Nr 59, poz. 407), nastąpiło dnia 5 kwietnia 1960 r. złożenie przez Grecję dokumentu przyjęcia powyższego Protokołu.

Minister Spraw Zagranicznych: *A. Rapacki*